ఓం శ్రీ పరమాత్మనే నమః

సాయి శివహరి ఓం

శ్రీ సాయి సుదర్శన గీత

తృతీయ అధ్యాయము — కర్మ యోగము

(1) (11-09; పదమూడవ రోజు)

1.	ఈశ నమోస్తు పరమేశ నమోస్తు - సాంబశివ భువన భవనాంతర ప్రభంజనాయ నృత్యన్ నటశేఖరాయ, సుస్థిర నివాసాయ - శుభప్రదాయ భవతారకాయ, జ్యోతిర్లింగాయ త్రిలోచనాయ, పత్రిపురీశాయ - నమోస్తు నమోస్తు నమోస్తు పదపదం నమోస్తు...!
2.	నీలగళాయ, గగనాయ, నిరుపమానాయ - ఆర్తానార్త పరిపాలకాయ భవతారకాయ నమోస్తు నమోస్తు శిరిడి పురీశాయ నమోస్తు - శుభకరాయ సుస్థిరాయ శుభప్రదాయ నమోస్తు..!
3.	సుగుణ సుకృతాయ ఓంకార శ్రీకార శుభలోచనాయ - ఫాలాక్షాయ శ్రీనిలయాయ కపోల కపాల కల్లోలిత కందర్పాయ - చూలితాయ పాలితాయ కందర్పదళనాయ కైలాసవాసాయ మోక్షప్రదాయ దక్షాయ రక్షితాయ భవస్వరూపాయ భక్తభువనైక పూజితాయ నమో నమో జగన్నాథాయ, శిరిడి నాథాయ - శివశంకరాయ భయంకరాయ నమోస్తు నమోస్తు.!

4.	కనకన ననుగన సమయమున రక్షింతు క్షమింతు గాదే రక్తేది భుక్తేది భక్తేది నీకు, రమించ రమాకాంతునిలో, నీకిత్తు నదివత్తు....!
5.	పాలింతు నాలింతు పరమేశుడనై నేను - నర్తింతు వర్తింతు పత్రీశుడై నేను నాదాల రవళింతు వేదాల పలికింతు - సర్వేశుడను నేను సర్వుడను నేను....!
6.	ఆడింతు ఓడింతు పాలింతు ప్రభువునై పరమేశుడను నేను ..నాదాల నేను వేదాల నేను ధర్మపాదాల నేను..నవ్వును పువ్వును సాగరగర్భాంతరమును, నభోవనాంతరమును నేను నాడింతు నడిపింతు నను చేరలేవా? నేనేడ? నీవేడ? పరుగేల? పడకు మాయలో....!

(2) (12-09; పద్నాలుగవ రోజు)

7.	తల్లినై చెప్పితి తరియించ గలవంటి - తండ్రినై దండించి బాగోగు నేర్పితి సఖుడినై బ్రతిమాలి నీ సఖ్యతను కోరితి - నీ మనసులో దూరితి మంచినే చెప్పితిని....!
8.	వినిపించుకోవేల విసుగు నే చెందితి - భగవంతు కూడ బ్రతిమాలి చెప్పితి ఇంక నీ బ్రతుకు బాగేడదయ్యా - భాగ్యంబునే విడువు బాధితులను ఓదార్చు....!
9.	అన్నార్తులకు ఇంత అన్నమే వెయ్యంగలేవా - దుఃఖార్తుల బాధలు మరి తీర్చ లేవా..?
10.	ఓర్పుకన్న మిన్న ధరణిన ఏమున్నదన్నా ఒకరికున్న మనకొరుగునది లేదు మనకున్నవేవో మనవద్దనున్నవి - మనకు లేదేదో అవి మనవి కాదు....!
11.	ఒకరికి ఉన్నదని ఏడ్వ ఒక కన్ను పోవు - మనకు లేదని ఏడ్వ మరొకటి పోవు అదిపోవు ఇదిపోవు మరిపోవు మతిపోవు - ఆపైన నువు మరి ననుసేర పోవు
12.	అహం బ్రహ్మ అనుకొని ఆనందించిన గాని - తక్కిన ప్రపంచం త్వంశుంతా అనుకోకు అహం విడిచి బతుకు అహం అన్న మనిషల్లా బుగ్గయ్యి మిగిలాడు భగ్గుమన్నా కాని బ్రతిమాలి చెప్తున్నా భక్త, నీ కన్నీరు మరి చూడలేక ! ఏడేడు బంధాల బంధమున్నాదోయి భవజలధి దాటింప బ్రతిమాలుతానోయి....!
13.	ఛేధించు బంధాలు చేరుచేరు నను - నీ చింతలను దీర్ప సర్వ వ్యాపిని నేను సర్వమయుడను నేను భక్తుల కోర్కెల దీర్పగా బానిసగా మారేను....!
14.	ఏటేటి నీతులో నే చెప్పినానని, చీటికి, మాటికి చికాకు పడనేల శిరిడిలోనే లేను సర్వవ్యాపియై యున్నాను నీ మనసు మూలలో నేవున్న దాగి యుంటి, ఏదేది అనకు ననుచేరు ఆ పలుకు, ఇది సత్యమయ్య....!
15.	దాచేటి గుర్తులు పట్టనా నా పట్టులు పుట్టుకతో వచ్చిన గుట్టులన్ని మాయ పారిపోవునే గాని ననుదాటి పారిపోలేవు నీ మనసు మంచిగా మలచుకో మరిలేడు మిత్రుండు...!

16.	కుళ్ళు గుమ్మడివై కుళ్ళిపోనేల నీ మనసు నీకు శత్రువై నిలుచు సుఖమన్న సంతోషమన్న బాధలన్న అది నీ మనసు భావంబే....!
17.	భవబంధముల వీడు, బతుకు మంచిగా మలచుకో అడుగడుగు బంధాల నీ కడ్డు దగిలినా అడిగినా తీర్చేటి నీ అండ నేనున్న భక్తా నీ కన్నీరు మరి చూడలేక బతిమాలి చెప్తున్నా భంగపడి అంటున్న భాష కాదు నాకు, నీ భావమే ముఖ్యంమ్ము....!
18.	వెంకన్న, రంగన్న, ఈశన్న, ఏసన్న, ఆరవ అమ్మోళ్లు, తెలుగు అండాళమ్మ అల్లా, ముల్లా అందరొకటేను సంవర్తినై నేను మిము సరిచూచుచుంటిని....!
19.	నా పదమంటనే నీకు పొద్దేల లేదు చాలాయితివా తండ్రి నన్ను కనచేయ....!
20.	అశ్శరభ దశ్శరభ శరభ దశ్శరభ భద్రుండనై వీరభద్రుండనై, ప్రళయకాలము నాటి ప్రళయరుద్రుండనై - తాండవనృత్యాల జరిపి పట్టేటి దేవుండ నేనైతే ..పట్టునా ఈ గతి మట్టుపెట్టనా నేను... ?
21.	కరిగించు మాటలా, లాలించు పాటలా మంచిగా చెప్పేటి సాయినై అన్ని రూపాలన్నీ నావే అన్నా పలికింతు నొక్కొక్క రూపులో రాగాలు నను దెలుసు కోలేవా నా భక్తుండ ! నేను నీ సాయినాథుండ....!
22.	ఒక్కొక్క కాలాన ఒక్కొక్క రుపునై - శిక్షించు దేముండ నయ్యాను భక్తులకు బానిసై నిలిచేటి శ్రీసాయినాథుండ నయ్యా - భక్తుని కన్నీరు భగవంతు డేనాడు చూడనే లేడు....!
23.	ఆద్యంతమైన నా అడుగులే నమ్ము - నను నమ్మే వాడు చెడిపోలేదు శ్రీశిరిడి వాసుండ నీ సాయినాథుండ - భక్తుల భారములు మోసే నీ నాథుండ....!
24.	నాచేత పలికించి నీ చేత రాయించిన ఈ గీత మీచేత బంధములు దాటించు బ్రహ్మరాతను మార్చు సాయిపదము చేరి సాధించు భక్తి చేధించు బంధాలు నీకు నేనున్న, నాకన్న ఇంకెవరు మిన్న నా భక్త బంగారు కొండ....!
25.	పద పద కదిలి పదములు శిరిడి పలికింతము పలికింతుము స్వామి చరిత అమృతగాన సుధారస గుళిక..కాంచుము కాంచుము దివ్య కాంతులను వెదజల్లు నా కన్నులన్ కరిగిపోవు నీ దురిత దుశ్చరిత్ర....!
26.	పాడేటి పాటలు సాయిపై నిలుపు చేసేటి భజనలు నీ స్వామిపై నిలుపు, కనిపించు ప్రతి అడుగు స్వామినే తలపు - నీ కలలో నేను, కళ్ళలో నేనై, మంచిలో మనసులో పూర్ణచంద్రుడై రాత్రి పగలులో దినకరుండనై నిలిచి - ప్రకృతి నడుగడుగు శ్రీ సాయిమయమై తోచు....!
27.	తరియించు నీబ్రతుకు తరుణమై తోప నిన్ను నీవే మరచి, నీవు నాలో కలసి ఐక్యమైపోదాము ఆనందజ్యోతిగా మింతి తారకనై వెలుగగ సేతును వెరపేల నీకు, మెరుపులా పరిగెత్తి పదమంటానోయి.!

28.	నూటికి ఒక్కజన్మ పరమోత్తమమైన ఈ మనుజ జన్మ మది కనగ నేర్తువే? వెనకటికి పోనేర్తువే? పాపకర్మలన్ పడి నలిగి నొచ్చెదవో గద - అన్నన్నా ఏ అసుర జన్మో పశుజన్మో....!
29.	ఆపైని పరితపింపగా పనిలేదు - నా పలుకు వినిన పదేపదే నీ జన్మల నెత్తక చేరుదువే పరమపావన పథముల్ - మోక్షపదగామియై శ్రీపాదముల చెంత....!
30.	సృష్టిని పరిపుష్టి చేయ ఉర్విని - సాయినాథుని గీత నాచరించితివేని మరుజన్మ లేకుండుటయే గాక - నీ ముందటివారికిన్ కూరిమి నీతులు సెప్పనేర్తువు....!
31.	పరుగులేటికి పాపపంకిలమందు పడిపోవునందుకా? ఆగాగు ఒక్క అరగడియ యైనన్ కాలచక్రమున పడి ధూళిలో కలతువో యని - గడియ గడియకు గొంతులు మార్చి వేషములు నేర్చి ప్రతిక్షణ మొక పాఠముగ నేర్పించితి గీతా బోధనల్....!
32.	నా మధుర మృదుమధుర వాక్కులు నీ చెవుల వ్రయ్యలు చేయవేమిరా ! నీ కనులకు కావరంబు నిండెనో? నీ కర్మము తీరంగ లేదా? నాన్నాలించవే ..ఈ భువిని నను చేరక మోక్షమున్నదే...?
33.	గడియ గడియకు గండంబున్న బ్రతుకు, బ్రతుకు మట్టి భాండమై నేల పాలు గట్టిగ తగిలిన ఏ బండనైనా, అవురా నలకా ! ఎంతటి మిడిసిపాటో...?
34.	ముందున్నది కానవు నీ యౌవన భోగభాగ్యము గాంచి గుండెలనిండా గాలిపేల్చునంతలో నీ గర్వం బణుగునే..కన్నులు కానరాక కదలుట చేతకాక నీ కాయంబు వణికి పలుకుట చేతకాక పదేపదే కర్మన్ దూరిపోదువే...?
35.	కథల మరిచెప్పకు వింటి నే నీ తుంటరి బ్రతుకును, నే కాంచిన శతశతాధికమ్ములో నీ ఒక్కడివే బోడిలింగమై నిలవంగ నేర్తునే నా పరిధిని....!
36.	నే కనులెర్రజేసిన బుగ్గిన్ నీ బ్రతుకు మిగులు - పిడికెడు బూడిదైన నీ చేతికి అంటదే అన్నన్నా! నీ నిరర్థకపు బ్రతుకులను కని - కంటతడి పెట్టక, కౌగిలింతునా...!
37.	పునరపి జననం పునరపి మరణం అదే అచ్చ తెలుగులో నేచెప్పనా..? కనులు విచ్చి కందువా - మనసున మెచ్చి విందువా....!
38.	సత్యం శివం సుందరం — సుందరమైనది సత్యం - పలుకుము రక్ష — అదే నీకు నిత్యకృత్యం....!
39.	చెప్పిన ఒక్క సద్గుణమైనన్ నీకున్నదే వెదికి చూడు ఏ ఒక్కటి లేకున్నన్ నిను చెప్పున కొట్టనా...?
40.	నే చెప్పిన సుద్దులు చెవి పెట్టక బ్రతుకు బాంధము వ్రయ్యలు చేసుకొందువో ఏటికి.. వ్యధలు బాపుటకే కదా - చెప్పుచుంటి ఈ సాయిగీత....!

41.	బాదరాయణ సంబంధీకుడవైన - నీ బంధమును త్రెంచగలేక బ్రతిమాలి, బామాలి చెప్తున్న అన్నన్నా ! నా మాటలు వినక - ధరణిని మోక్షమున్నదే... ?
42.	చీమగ, దోమగ నను తల్వలేవు, నల్లిగ, బల్లిగ నను పిల్వలేవు చెట్టైనన్, చేమైనన్, చేతులెత్తి ప్రణామము చేయంగలేవు కన్నులునిండ ననుచూడగ నీకిచ్చిన పావన జన్మ మరచి, వింతపశువై అరుపులేలకో ! అన్నన్నా నను జేరక ధరణిన్ మోక్షమున్నదే....!
43.	కన్నులు నీకిచ్చినది కమలాక్షుని చూచెదవని కరములు నీకిచ్చితి కమలాపతి నర్చింతువేమో? నోరార శ్రీహరి తలపంగా నీ నోరు పావనమౌదే..అన్నన్నా వక్రమార్గముల దూరుట నీ కలవాటే కదా... ?
44.	బుద్ధినిచ్చినది నీకు కుయుక్తులు పన్నుటకా? నోరార సాయినాథున్ చేరంగ సుమధుర వాక్కులు పలకలేవో?
45.	సుద్దిగ లేని నీ బ్రతుకు కన్నీట ముంచినన్ మున్నీట ముంచినన్.. నీ మూర్ఖపు మురికిన్ కని కలుషితమగునే గంగ ! ఏమిరా మునగంగ, నీ జీవితం పుట్టి మునగంగ నాడు పిల్చినన్ పల్కుట కిచ్చగింపవే
46.	సక్రమమైన పలుకు సవ్యంబులైన అవయవంబులన్ చక్కటి నరజన్మ నిచ్చినందుకే సన్నుతి సేయక నన్ను నవురా? దేముడే లేడనుచు నానా ప్రగల్భములు పలికి నన్నాడి పోతువే....!
47.	ఏలా ప్రగల్భముల్ పలుక నీ నాలుక వ్రయ్యలుగా చీల్చుదు..నేనీ సాయిమాతనేగాక ఆనాటి నరసింహుడనే డొక్కలు చీల్చగలన్, అసురు లేరటంచు హిరణ్యకశిపుడు నే కాదంచు అదిరిపడబోనేల.. కావా నీవు అసురునికన్న పదిరెట్లు మిన్న పరికించి చూచినన్....!
48.	నే నాటి నరసింహుడనై — ఈ క్షణమున - నీ అసుర గుణంబు అంతరింప నీ కుత్తుక బట్టి నెత్తుటి ధారల త్రాగలేదని, నీవు ఆశ్చర్యంబు పొంద.. మీ పాప ముఖ విషధారలు నా గోటిన్ తాకిన చాలు... పది అవతారంబుల సరిపడ ఆ మరకల నేల భరించవలెనని అన్నన్నా ! నిను అంటక యుంటి...!
49.	ఆ కారణంబుననే నీ వచట నిల్చితివేమో ఆలోచించు యొక్క క్షణము మించినది యేమున్నది....!
50.	తెరచిన నీ కన్నులలో నను గన కాంతిదీపికలు దీపింపగ నేర్పింతునే రక్షణ నేనిత్తు నీ పాపపు బ్రతుకుల భక్షణ నాకేటి పో....!
51.	శిష్టుల రక్షణయే గాక దుష్టులశిక్షించి, శిష్టుల చేసేటి బాధ్యత నాది కాదటో కాదందువా? అవునను, భువిని నను చేరక మోక్షమున్నదే... ?
52.	నీ కపటముల్, దుష్కపటముల్, నిందల్, రోషముల్, వేషముల్, పాపముల్, కోపముల్, కామంబు, కామితంబుల్, రోగముల్, భోగముల్ పడి చావకముందే ఘోరాగ్నికీలల మిడతబ్రతుకై మాడిపోవుదురేమో...!

53.	నీవెక్కడ దాగినన్, భువనభువనాంతరంబుల్, నాకంటికి కనలేననుకొంటివా? నీ కపటపు బ్రతుకు మాను, నిష్కపటివై పుణ్యము నాశ్రయించి పురుషోక్తులనాడే పురుషోత్తముని చేరవే అన్నన్నా ! వేషములు వేయకు..నీ దిగంబర రూపము నాకు తెలియదా? నేను దత్త దిగంబరుడనే...?
54.	గురువులకు గురుండ, జగత్ గురుండ..బ్రహ్మ, విష్ణు, మహేశ్వర — త్రిమూర్తుల త్రివిధ గుణముల నేకరూపుండనే నేనెత్తినదే దత్తావతారమ్ము....!
55.	జగత్ పావన మూర్తియై దశదిశలన్ చరింపచేసితి వేదములు శునకములచే చదివించితి అన్నన్నా ఆ కుక్క కన్న నీ వధికుడవా? నా జగత్ కారణ రూపంబు తెలుసుకున్న, నీ మదినిండిన మూఢత్వము పటాపంచలు చేతు, శరణన్న నిన్ను అక్కున చేర్చుకొందు....!
56.	మర్త్యగామిని, గురువునై ఇంతలు చెప్పితి ఇది విన్న పశువా ! నీవు మారకుండుట వింతకాదే...!
57.	శిశువుల నాడే లాలించి పాలించి నామ సుధారస పానముల్ చేయించిన మీరింతటి పయోముఖ కుంభములై నిలిచెడి వారా? మించిన దేమున్నది హరినామ స్మరణ అమృత ధారల పీయూష పానంబుల్ సేయగా మీ తాపము తీర్చకుంటినా...?
58.	చినుకు చినుకుకై పరితప్తహృదయుడైన మీ మానసతాపము తీర్చ ప్రేమామృతధారలై నిల్వనా? నీ సాయిమాతనై పిలిచిన పలకనా..? ఏటికి జన్మ? ఇట్లేల వ్యర్థము చేసెదవేటికో? సాయిగీతను వినక ధరణిని మోక్షమున్నదే...?

(3) (14-09; పదహారవ రోజు)

59.	మమతను పెంచు ఎల్లప్పుడు - సమతను సర్వజీవులు చరించు మంచిని పెంచుము మానవతకు - మరువంబులా పరిమళంబై సార్థకత నిల్పుగాదే....!
60.	ఎవరు ఏదో చేసిరటంచు మరి ఎవరో ఏదేదో చెయ్యంబోనేర్తురని మనంబున తెగ క్రుళ్ళి, కుటిల మతివై పరులకు కీడు వొనర్తు, ఔరా నీ జన్మ కిది పరమార్థమా...?
61.	మన పూర్వపు కర్మలు దప్ప, నీ కీడు నెవరు చేయలేరు..మదిని కుటిల కులమతాల కుళ్లుకు ఎరచేయకు ఆలోచనలు మాను ..అడుగడుగున అనుమానపు, అపనిందల కుళ్ళచు ద్రిగుళ్ళ కుళ్ళంబొడిచే వేళ లోకమున్? నీవు కుళ్ళిన చాలదే....?
62.	పళ్ళికిలింతువేల... పటాలున తన్నెద పలుకాకుల కలిసెద పదేపదే చెప్ప చూసినన్ వినసేర్చవు, ఇది నీ కర్మంబే....!
63.	నీ కర్మ కర్మంబై — నిను పరిమార్చునే గాని - ఏ లోకులు నీకు కీడున్ — చేయంగ లేరు నీ ధర్మము చేయక — దప్పి చరింతు వేని నీ వేలే నీ కంటిని పొడుచును గాదే....!

64.	బొద్దుఊడని నాటి నుండి — బొత్తమ్ములు పెట్టుదాక..పసివాడని పసిడి నవ్వుల పరమాత్మ దృష్టిని నీ ఉంటివో ! పరమాత్మునై నే నప్పుడు గాంచి పరవశించిన రూపము ఇదా మరి చిన్నా ! వెర్రి నాగన్న ! ఆనాటి రూపము నే కన్న ఈనాటి మిన్నాగన్నా....!
65.	మతం మాట మాటిమాటికీ తెచ్చెద వేల — యతి మతం అదేటికి రెట్ట మతమది చూపకు -మతము ఒకటే మానవ మతము....!
66.	మతంబులు మంత్రంబులు కులములు నీ ప్రాంతీయతలు లోతుగ గుంట త్రవ్వి కప్పెట్టి గంట వాయించుకున్న గొంతున ఉరి బిగియుటయే గాక దేశదేశముల్ ఈ అంటు రోగము అంటి అలమటించి అడుగడుగు కుత్తుకల్ కోసుక చచ్చుట ఖాయం....!
67.	నీ కాయము కంటకములు గ్రుచ్చ — పంటన్ పలుగు రాయి పడ ఏల రచ్చలకెక్కి రెచ్చగొట్టెదరు, నరుడివా అధమాధవుడవా...?
68.	అర్థము గాక అడిగితి ననుకొంటివేమో - అలుసు నాడే తెలుసు నీవు అవగుణముల ఖనివని అది అపస్వరముల వాణివని - లోకులకున్ కంటగింపు ఏల అవుదువు...?
69.	నీ కపటపు మాటలు కట్టిపెట్టు వికటపురీతుల ప్రపంచపు గతుల్ తప్పింప నీ గతిన్ నిర్గతి సేతు — నిలిచి నీతిగా ఓ నిముషం ఆలోచించుమా....!
70.	దేవుడికైన దేవతలకైన కులమతముల - ఆపాదించనిదే కూడు గొంతు దిగదా..? నీ గూడును కూలగొట్ట సిగ్గేటికి లేదురా? అది చిన్ననాడే పోయినదేమో పదే పదే చెప్పించుకొనక పరమాత్మను కూడుమా....!
71.	గాసిలి పోతినే మీ చేతలు చూసి అడుగడుగున అడుగు నే చెప్పెద — మీ బ్రతుకులను కులమంచు మతమంచు - కుత్తుకల్ కోసి పచ్చి నెత్తురు ధారలు త్రాగబోయెడి తరుణము కని తరలి వచ్చితి మీ మధ్య తరుణ వయస్కుడనై....!
72.	ముమ్మూర్తుల మూడు గుణంబుల ఏకత్రయ రూపంబున - నొప్పార ఏకరూపంబునై తరలి వచ్చితి నాడు అన్నా — గుర్తుందా? ఇది విన్నావా? ఉన్నావేమో ఆనాడు, నీ వొక నరరూప రాక్షసుడవై.!
73.	మీ ముందర నిలిచితి మనమందరము ఒక్కటంచు రయమున వచ్చినందుకే రాళ్లు రువ్విరి మతమేలేని లోకరక్షకుండ, మీ యతి మతమున లోకకంటకులై నరరూప రాక్షసుల బోలిరే మీరు.!
74.	నీరు నను తాకనీక, బిక్షకూడు తీయనీక ఏలికనై వచ్చినా, ఏ ఏరును ముట్టనీక గ్రామంబున ఉండనీక, నన్నెవరును ముట్టనీక మీ ఖర జన్మంబులను బెరా ! మీరు మరచినన్, నే మరతునా...?
75.	పశువు తొట్టి నీళ్లన్ పది దోసిళ్ళ త్రాగి బ్రతికిన నాకు - ఈనాడు నివాళులిత్తురే ! గ్రామ సూకరంబు లంచు - నే నానాడే మిమ్ములన్ గుంట త్రొక్కిన మీ జీవితంబులు నేడు కంటపడంగా చచ్చి ఉందురే...!

76.	లెక్కకు రాని యోచన యేల చేసెదవు - నీ వెనుకకు తిరిగి చూడు — మీరానాడు గ్రామ బహిష్కరణ గావించిన ఆ సాయిమహాత్ముడను నేనే సుమా....!
77.	మీరు చేసిన ఎగ్గులకు అగ్గగ్గ లాడక ఉగ్గుగ్గుగ పోసితి ..రంగరించి మమత మానవత మన కుల ధర్మములంచు మించును ఇవి, ఇలవేల్పులై సేయుడీ ఇల నిల్పు మిమ్ము ఇష్టదేవత మూర్తులుగా....!
78.	గాలికి ఏ కులం? ఆపాదించుడీ గాడిదలై మీ గొంతు గాలి లేక చచ్చెదరు, మీ ప్రాణంబులు నిలుపు ఆ గాలిదేవుడు తెలుపు నా ఆజ్ఞలన్ నే నాగ్రహించిన చచ్చియుందురు ఎప్పుడో.... !
79.	ఏదిరా కులమేది? మతమేది? నారాయణుండిచ్చు గాలిని విభజించి బ్రతుక నేర్తురే? అమ్మన్ ఆలిన్ పంచుక నంచుక తినెడి ఘోరమానవుల్ ఘోరాతి ఘోరఘోరములు సేయంగ చెల్లునే....!
80.	నదుల సాగరంబుల వాపీ కూప తటాకములకు - మీ వరుస వచ్చెనేని తమ తమ నిధుల విధులన్ జలవనరుల మీ జనులకు వర్ణము, వర్గము లెంచక - పంచక నీరు వంచకా ! పంచగ నేర్చునే...!
81.	నీరుకు నిప్పుకు ఏ కులమున్నదో? ఏమార్చి చెప్పక నిక్కంబు చెప్పిచూడు మయినన్, నిన్నడుగునది ఏమి అమ్మకు నాన్నకు అంతర్గత బేధ వర్గముల్ పంచి వంచించెడి పయోముఖ విషకుంభముల్, పల్కునా పంచ రత్నములు....!
82.	ఏ మతంబు కులంబునకైనన్ వర్గంబు, వర్ణంబు లెన్నైనన్ ఒదిగి ఉండిన రుధిర ధారలు కోసి చూచిన చివ్వున చిలుకు వర్ణం బొక్కటంచు....!
83.	వర్ణము లేని నను వర్ణంబు అడిగితిరి అవర్ణుడ నేను అవని అంతర్లీనుండ, నిర్గుణుండ, నిరాకారుండ నేలేని చోటేది చెప్పి చూడుము....!
84.	నిప్పున్, నీళ్లన్, అణువున్, ఆకాశమున్, నల్లిన్, బల్లిన్, మదగజంబుల, సింహశార్దూలంబున్, దోమన్, ఈగన్ సర్వ ప్రాణులన్ నీలో నాలో సర్వగతుల సమవర్తిని సంచరించు నాకు వర్ణంబేదో? వర్గంబేదో...?
85.	చెప్పుము నిముషంబు గాదు - శతాబ్దంబులు ఆలోచించిన నస్తక మస్తకం మాసొంత మంటినన్ నా కంటను - కులమత మేదో యోచింప సఖ్యమా....?
86.	మతమున్ మాపి మానవతన్ నిలిపి మంచిన్ చెప్పవచ్చిన మానవ మూర్తినైన నను పట్టక ముట్టక నాదగు మాతా పితలెవరని ఆరా దీసెదరే....!
87.	పుట్టుక లేని వాడిని పుడమిని పడితి మీ కొట్టుక చచ్చెడి పుట్టుకలు మార్చ, పుణ్యపదములు చేర్చ....!
88.	చెప్పెద నా మాతాపిత లెవరో ! చెవులొగ్గి వినుడి ఈనాడైనన్ ఏనాడైనన్ వినినన్ వినకున్నన్ నా వర్ణము నా వర్గము నా తల్లిదండ్రి ఎవరో చెప్ప ఆ బ్రహ్మ దిగిరాడు భువికి ! చెప్పలేరెవ్వరున్..!
89.	ఎందుకు అడుగు చెప్పను ఆ విధాత ఎక్కడ లేడు? నీ ముందు నిలబడి ఈ సూక్తులు చెప్ప సాయినాథుండు, దిగివచ్చిన విధాత కాదా...?

90.	పుట్టిన నాడే గ్రోలిన తల్లిపాల ధారల తత్వము విస్మరించి నీ ఆత్మతత్వము బాసి సచ్చిదానంద ధామమునకు చేరగలేని ఆత్మేతర వ్యసన లాలసల కూరుకు పోయిన అజ్ఞానపు ఊబిలో నిను కమ్మిన మాయ తెరల ఎవరనుకుంటివో? సాక్షాత్ నా మాత ఆ మాయాదేవియే...!
91.	నీనొసటి వ్రాతలు చేతిగీతలు వ్రాసి జన్మ జన్మాల జన్మ దాయకంబులైన ధర్మార్థములు, కామము కమ్మిన మీ కన్నుల తెరపింప సమర్థుడౌ ఆ విధాత, కమలసంభవుడు, విరించి, సాక్షాత్తు వాడు నా తండ్రి బ్రహ్మ, కను బ్రహ్మను పరబ్రహ్మ మందు కనువిప్పు కలిగితే....!
92.	ఔరా ! ఎంచెదెవా ! నేనెవరో? వర్ణించెదవా నా వర్ణము, వర్ణము లేని ఆది అవతార శేష శయనుండ ఏ వర్ణము, వర్ణమునకు చెందెదనో చెప్పంగలవా..?
93.	నరుడై వచ్చి మిము మెచ్చి మీలో కలిసి, మీలో ఒకడై కష్టసుఖముల్ అరసి పాలింప వచ్చితి, పాలకడలి వదలి పట్టెదవా నా పాదములు, కాదనక ఇచ్చెద కైవల్య పదము....!
94.	కోర్కెల కల్పతరువై కామితముల్ తీర్తున్ మీ కర్మముల్ ఎంత చేసినన్ నా కాళ్ళను పట్టిన కడందాక ఈదించెద భవ సాగరమును జన్మరాహిత్యము కలిగించెదనని చెప్పినందుకే పట్టుబడితి....!
95.	ఔరా ! పండ్లు నిండిన ఫలవృక్షముపై ఏ పగిదిని రాళ్ల రువ్వినన్ అది భరించి ఫలిత మొసగదే కన్నుల ముందర నిలిచిన కామధేనువై....!
96.	నన్ను అన్యుని చేయగా నేను మెత్తునే అసమానతను అలుపు నంది అందింతు మీకు సర్వ సమానత్వ సౌభాతృత్వమును నీ సమానుడై పరికింపక వచ్చిన పరమేశున్ నే కాదా..?
97.	పరిపూర్ణత లేక పరిపరి విధముల నా పుట్టుక నెత్తి పుడమిని పుల్లలు పెట్ట నే సందిత్తునా ! సంధాన కర్తన్ నలుసువై అలుసుగా తలచి అన్యుడవైతివని పుట్టగతులుండునా ..? పుట్టపురుగువై పుట్టెదవు పొమ్ము నీ పురిటి కంపు తీరునందాకన్....!
98.	నెత్తిన కొట్టుకొందువే నాదగు పుట్టుక నెత్తిన పెట్టుకొని మోసిన ఆ వసుదేవునకున్ తగ్గ నరుడువా, నరుడని ఎంచిన అది ఎన్నో వంతో? అది నరుని పదమును కించ పరచుటే సుమీ....!
99.	కించిత్తైన జ్ఞానము లేని అజ్ఞానము అఖిలాండ జ్యోతి ! నా పుట్టుక చూతువే? నీ మూర్ఖపు పోకడలు మాని పురుషోత్తముని కూడు పరిపూర్ణత నందిన నాడే కాంతువు నందాక తొలగు నా కనుల ముందర, ఇత్తులే కామితార్థములు....!
100.	ఇచ్చెద కామితార్థంబుల నని కదలి వచ్చితివా, నా పుట్టుకను అరయ ! పిలిచితినని వెదికెదవేల, మాని వెర్రి చూపులు వెదుకుము నీలో జ్ఞాన జ్యోతులు....!
101.	మహిని కొమ్మలు రెమ్మలు నావగు నానా రూపములు..అజ్ఞానాంబుధి దాటించు ఓడలు, నన్నరయ నీవెంత వాడవు, నీ కన్నుల కమ్మిన కావరంబు దింపిన నాడే, శరణన్న నేనిత్తు నా దివ్య పదంబుల్, దివ్య దర్శనంబున్, దివ్య ధామంబున్....!

102.	చిక్కెద ననుకుంటివా మీ చిల్లర మనుషులకు, చిక్కులు తీర్చగవచ్చి మీ చెంతన సుంతలు ప్రొద్దులు పుచ్చినందుకే వచ్చినవా మీకు ఇంత వింత ఆలోచనలు వచ్చినందుకే మీ మతులకు నే రోతగ నైతి.!
103.	భవ జలధిని పడి మునిగిన మీ రోదనలు మిన్నునంట - నా కనుల కాంచి అనన్య ప్రేమల మిమ్మొకదరిని చేర్చగ వచ్చిన - శ్రీ మన్నారాయణుని చిన్మయరూపుని చిరచిరలాడించిరే - తెచ్చుకొంటిరే మీకై మీరు మీనెత్తిన చేతులు....!
104.	లోకలోకాలకు, యక్ష, గంధర్వ, సురగణములకు చిక్కని నేను - చిక్కితి మీ చేతులకు ముదమున, ముద్దుల తనయులంచు - నిలచితినే నీ సాయిమాతనై మమకారంబున మరచితివేమో మన్నించుమని అడుగ శ్రీమన్నారాయణుడనై నేను క్షమించుదు....!
105.	చిక్కలేదేనాడు, నాడు అనంత ప్రేమల నిష్కపటరాశియై వెలుగొందిన యశోదప్రేమల వాహిని, నా తల్లి యశోదకున్ నా కృష్ణావతారంబున....!
106.	రోటగట్టిన అలసి కన్నీట తిరిగిన - ఆ కమనీయ సౌందర్య రాశి..నా తల్లికిన్ చిక్కితి నొక ఐదు క్షణముల్ ఇంతకింతటి జన్మలు వేలకు వేలు జన్మలు ఎత్తినన్ అందలేరు ఈ నందనందనుని..!
107.	చిక్కంగ లేదు శ్రీపతినైనా కాని శ్రీచేత - చిక్కంగ లేదు ఋషుల వేల్పుల చేతలన్ చిక్కంగ నే వచ్చితి తల్లి ప్రేమకు తలవంచితి - చిక్కి పోయిన నీ బ్రతుకుల తలచితి ఆనాడే....!
108.	అజ్ఞాన నిరక్షర కుక్షులన్ దిక్కులు లేని - పక్షులన్ చేయలేక తనువున్ తరలించితి నీ దరి ప్రేమానురాగములు పంచగ - సాయిమాతనై నిలచిన కారణంబునే....!
109.	ఇంతటి నీతుల, నిధుల సాయిగీతలు పంచితి, పంచాక్షరిగా పంచామృత పానముచేయ తరింతువు కాదే ధరన్, ప్రక్కకు త్రోయ నిను పాలించను ఆలించను, ఆదిదేవుడనే చెప్పుచుంటి....!
110.	రారెవరు తనయా రమ్మని కూరిమి పిలిచి చెప్ప - బ్రతుకు సరిదిద్దగల సాయిప్రేమామృత పానము గ్రోలకున్న తరుణము రానేరాదు — బ్రతుకుదువు ధరణిని కుక్కముట్టిన కుండై పునర్జన్మల నెత్తుచు పడియుండుము పాకుడు బండై....!
111.	చిక్కక ఎవరి చేతులకు - చిక్కితి మీ చెంత మీ చిక్కులు దీర్ప చిక్కితి నేను — నే నలనాటి నుండియే ప్రేమానురాగముల కట్టుంబడితిని: చిక్కెద ఎల్లవేళల నేను భక్తుండవై భవముక్తుండవై దరిచేరిన దర్శనమిత్తు....!
112.	గరికపోచవైనా ఏమి? ఇసుకరేణువైనా ఏమి భగవత్ భక్తుండవేనిన్ దర్భ ముక్కల పగిది తలెత్తుక తిరుగు భగవన్నామపానమును సేయ నిరంతరము....!
113.	అడుగడుగున తులసి వనంబు మీ మదిని నిల్ప - ఆది పెల్లనుచు గంజాయిని పీల్చి గరికపోచల బ్రతుకున - అక్కర లేని సంగతులు అక్కర అనుకుని బ్రతికిన బ్రతుకులు ఏ సోదికిన్ ఎక్కక పగిలెదరు పచ్చికుండలై, కలిసెదరు మట్టిలో....!

114.	తేటి అయినన్ భగవత్పాద జలజమకరందము గ్రోలంగవచ్చు - మేటివై మీ బ్రతుకుల్ ఏపాటి చేయు, మంచిగా వింటే - మందాకిని సలిలములు, గీతామృత పానముల్ నీ నోటంబోయ ఔషధమంచు గ్రక్కున కక్కిన నే నేమందు, తరింతువే నీవు....!
115.	ఇంకెన్ని జన్మలెత్తినన్ — వంకర బ్రతుకులు మాని ఓంకారమున రమించు — శ్రమించు నవభక్తి విధానములన్....!
116.	నేనెవ్వరి వాడనంచు ఎందు కేడ్చెదవు? ఏ ఒక్కరికో చెందన్ నీవు పరిపూర్ణుడ వైతే అందరి యందు నుండు నేను కాదా గంగాతరంగిణిని పవిత్రస్నానమును చేసి చేరుము, పరిపూర్ణ మానవా....!
117.	పది జన్మల ఏల ఎత్తవలె? ఈ లీలన నేలబడ పొరలి పొగిలి ఎత్తినన్ ఏ క్షేమంబు నున్నదే ! మించినది ఏమున్నది ఇప్పుడైన?
118	సర్వస్వ శరణాగతి అని వచ్చిన - క్షమింతు, నే క్షమింతు, నీ సాయిమాతనై

(5) (15-09; పదిహేడవ రోజు)

119.	కలిమిని కలిగిన నేనే కర్మల కాలదన్నంగ వచ్చునే — చిప్ప చేతనిడి ఇంటింటికి ముద్దముద్దకు తిరిగితి కర్మంబు అనుభవించితి మీకు ఆచరణీయ మవునందుటకే....
120.	సిరులు కలిగిన కలుగు గాక చిమ్మని చీకటి అజ్ఞానము అంధకారపు రాత్రిన్ కర్మలు కరిగిన గాదే మీ గతులు సద్గతులంద కాలమొందెదరు....!
121.	అవతరించిన అవతారంబులందు పరమాత్మ నైన నేనే పరమ కర్మలన్ కాలము దప్పక అనుభవించితి మీకు చెప్పుటకే సుమా....!
122.	ఆహో ! ఆ విధాతనైన విధి తప్పించుకొన లేడంచు ..చెప్పకనే మీకు నే చెప్పిన రీతులవి, చెప్పిన వినవో....!
123.	చెప్పుల కొట్టగవచ్చు, చెవిని పెట్టక తిరిగెదవేని? నీ చెంతన చేరి చింతలు తీర్చ నింత బ్రతిమాలెద ఇంతల కింతలు నే చెప్పిన నీతుల్ మాటలు వింతలంచు విననేర్వని చెనటివైతివే....!
124.	భగవంతుడైనన్ పలుభంగుల భంగపడితి, ఏ భంగిన మీ బ్రతుకులు దిద్దు కొనంగ నేర్తురు సరిదిద్దగరాని మీ గీతలు సరిదిద్దగ దిగివచ్చిన ఆ విధాతన్, మీ సాయిపరమాత్మన్....!
125.	కాయము ఉన్నదేని కర్మలందుట తప్పదు కలిన్, సత్కర్మల.. సత్యమతివై ఆచరించిన, సరగున చేరెదవు సరసిజాక్షున్..!
126.	కర్మంచు నేద్వగనేల కమలాకాంతుడైన కాయము అందగ కర్మ తప్పించుకొనగ తనువు తరలివచ్చె తప్పని మీ కర్మలు తప్పించుట తప్పని నా తనువున్ కర్మలంది చేతన్ చెప్పె....!

127.	కర్మల యందు సకర్మల అకర్మల - నిర్లిప్తత ఇష్టత అనిష్టత జ్ఞాని అజ్ఞాని వేరు వేరు వేరును కాండము నాసాంతము తెలిసి ఆచరించినవాడే కాడొకో నిజమానవుడు....!
128.	యజ్ఞయాగాది క్రతువుల్ ఆనాటి ఋషుల్ యజ్ఞభాగముల్ - ఆయా దేవతల కందంగ సంతుష్టాంత రంగులై - పుణ్యఫలములన్ జీవుల కందింతురు ముక్కోటి దేవతల్....!
129.	యజ్ఞఫలమున్ సమానత సరిజూసి పుణ్యఫలంబందు మానవత దృష్టిని పంచిన సృష్టికి పుష్టిని కలగ సంతుష్టులై సంచరించిరే ధర్మమున...!
130.	సృష్టిని క్రతువులన్ ఆనాటి యతులు సద్గతుల్ కాన జగతి ధర్మమున్ వర్ధిల్లగ జగన్నాథుడు సంతసింప జగము క్షేమం బరసి నిక్షేపంబుగ అక్షయ మూర్తుల నందెడి నరులు....!
131.	ఆనాడు యజ్ఞఫలముల్ నల్గురికి పంచి పదిమంది మంచిని పదికాలముల్ నిల్పిరి సజ్జనుల్, ఏరేరి ఏరేరి ఏరిఏరి చూచినన్, పదిమంది మంచి నోర్చు మనుషులు నూటికి నొక్కరైన ఈనాడు మిగిలిరే.... ?
132.	పుష్టిగ నిల్వలేరు, సంతుష్టిగా పెట్టగలేరు పుచ్చు, చచ్చు, తప్ప, తాలు సరుకులు మీ పొట్టకై, మీ బట్టకై పెట్టనేడ్చెదరు ఎదుట వారికి పెట్టనేర్తురే ఈ ఘోర కలిన్.. ?
133.	కను కను కమలాకాంతున్ కడు చిత్ర విచిత్ర లీలల్, ఆ పాలకడలిని పవళించిన విష్ణుమూర్తినే ! ఆ పాలకోసమై గొల్లల ఇళ్ళ కుండల పట్టి, దొంగిలించి, నా నెచ్చెలులకు కూరిమి పంచితి కృష్ణావతారమున ద్రావన్ ..పాలులేకనే, తప్పదు కర్మమంచు కాయము కల్గినందుకే....!
134.	కల్గిన కల్లో గంజో, కడు సంతసంబున - నల్గురుకి పంచ, చెప్పక చేసి చూపితి, నా చేతల్ రాతల్ చెప్పను - నీకు వేదాంగవేదముల్ నీబోటి అజ్ఞులను విజ్ఞత కల్గించవచ్చుగదా...!
135.	నే నూరిపోసిన వేదాంతముల్ నీ నోట బడ అంతంబాయ వేదముల్, ఇక నీ నోటికి నా నీతుల్ నట్టేట పోసిన రీతుల్
136.	చిప్ప చేతంబట్టి — చినిగిన ఆంగి - చేత పటకా — కాలికి చెప్పైనా లేక నింటింటికి దిరిగి తిరిగి తిరిపెముబెట్టిన మెతుకుల్ పశు పక్షుల్ జంతు జాలముల్ మానవుల్ అంచు నెంచక సరిపంచితిన్ నీకున్ నాచేత లర్థంబాయెనే....!
137.	వ్యర్థునికెన్ని చెప్పిన అనర్థపు మాటలే ! నీటి మాటల్ గావు, నీకు కల్గిన పెట్టు పదిమందికి క్రతువుల్ సేయగలేవు, పట్టెడు మెతుకుల్ పెట్టిన పరమేశ మెచ్చి, ఇచ్చు నిత్య పద కైవల్యంబునన్
138.	నిత్యాగ్ని హోత్రుడంచు నిముష నిముషంబునను - పీల్చిన నీ చుట్ట సిగిరెట్లు నిల్పునే భువిపొగని కమ్మి యుక్కిరి బిక్కిరి - చేయ చెప్పంగ రాని రోగమునంట నీ చేతన గోల్పోయి, ఘోరున ఏడ్తు కాంతువే ఆ చైతన్య మూర్తిన్...!

139.	కాలము గాదు యజ్ఞముల్ యాగముల్ నీ వేమి చేతు వంచు నా ధునిన్ నిరంతరము నిల్పి నీ పాపముల్ పడవైచి దహించితి నిత్యాగ్ని హోత్రినై....!
140.	నాదగు చర్యలకు అర్ధము గోచరించెనా ! పెడార్థములు తీయక అనర్థముగ కాలము వ్యర్థపుచ్చకు నా ద్వారక రాగా, నాలుగు ద్వారములు తెరచితి నానా విధ నరజాతి మానవులకు సమత మమత పంచితి - కలియుదువేని, ఇది కలియుగ వైకుంఠము నీ కన్నుల ముందర....!
141.	ప్రకృతిని సంరక్షించుమని మీకిచ్చున్ సర్వ సంపదల్ ప్రకృతి మాత ఒడిలో పెరుగు తనయుల్ మీరు, ప్రకృతిన్ గణ ప్రవృత్తులు వృత్తుల్ ప్రకృతియందు సత్పురుషులై మీ మీ చర్యల మీ మీ గుణములు వర్ధిల్లు....!
142.	ప్రకృతిని రచించిన నేను, నారు నీరు పోసి నేనే పెంచుదు నారాయణ మూర్తియై నాదగు వారసుల్ నా తనయుల్, నా గుణముల్ పరికించుకొనంగ నీరు నారు మీచే పోయించితి, అది నా ప్రయత్నం బనకే....!
143.	ఒకింత కల్గిన భగవదర్పితమంచు, భగవంతునికి ఇలవేల్పుల పితృదేవతల నర్చించి అర్పింతువేని, ఇంతనొకింత నీ కిచ్చుటగాక కల్గింతురులే మోక్షప్రాప్తుల్....!
144.	నదీ నద సాగరంబులన్ పుణ్యం బనుచు మీ విసిరిన పైసలు, పితృ పిండములు పిసరంతైనన్ తా గ్రహించునే, లోనికి వేసిన వస్తు జాలముల్ మస్తున తరంగములు ఒడ్డున పడనెట్టున్, ఏ జంతు జాలములు ఆరగించునో... ?
145.	దేవుడైనన్ చేజాపి అడిగిన నైవేద్య, మా నాల్గు ముద్దల్ నీ నోటం బెట్ట నొక పంటికి ఒక పలుకై వచ్చునంచు తలచెడి మీరు నన్నొక దిష్టి బొమ్మగ తీర్చి పంచభక్ష్య భోజన పరమాన్నమ్ముల్ చేయింజాపి మీ నోటన్ పెట్టిన బుద్ధుల్, నాకున్ తెలియదే....!
146.	నోరుదెరచి నే అడిగిన లేదులేదంచు ఏనాడో పలికెదరు మీ నరులు పరులై ఇచ్చి పుచ్చు కొనుట నేర్ప మీ కర్మము కరుగంగ ధర్మముల్ ఆచరింపగ నేర్పగ నానా ప్రవృత్తులన్ భగవదర్పిత సేయగలరంచు చేసిన కట్టడులే గాని, కోట్లాది ప్రాణులకున్ పెట్టగ నేర్చిన నాకున్ దినగనున్నదే మిము తిరిపెంబెత్తన్....!
147.	కనుకన్ భక్తిన్ మెచ్చి, ఆశమీర ఎంగిలి ఇష్టత నారగించితిన్, కష్టంబైన నే చెప్ప అయిష్టతన్ మీరిచ్చు నావకాయ పిండివంటల్ ముట్టన్ గాక ముట్టన్, మక్కువ నిచ్చిన పిడికెడు మెతుకులకున్, పిడికెడు మెతుకుల్ గ్రహించుదు సద్గతులను గ్రహించుటకే....!
148.	కనుకన్ భారముల్ తప్పవు ఇష్టమయిష్టత కల్గించు కొనక సర్వ కార్యముల భగవదర్పితమంచు, నీ జీవిత మిచ్చినందుకున్, కృతజ్ఞతన్ తెల్పి బ్రతుకు....!

149.	కర్మల సేయకుండిన కాయము కృశింప చేసిన సర్వము కమలాకాంతు నందున్ ముక్కు మూసుకొనంగ పదింతల ముప్పు వచ్చున్....!
150.	అన్నగత ప్రాణివి కావో? ఆత్మను ఆకలి కల్లాడించ ఆత్మసంధాన యోగంబు ఏ కరమున నీకు కల్గు నీ ఆత్మ ముక్తి కోరునందాక కాయము పెంచుట తప్పదు....!
151.	ఆకలి తీర్చుట నీకున్న బంధ సంబంధ ఋణంబు తీర్చున్ ఋణ గ్రస్తుడివి కాక తీర్చు, రక్తిని పెంచుకొనంగ నా ఉపవాక్యంబుల, ఉపదేశాలన్ వింటివేని అడుగంట మునగక విరక్తిన్ సర్వము త్యజించక కర్మల మునగక నీ ధర్మముల సేయుము....!
152.	రక్తి చేసిన ఫలమెట్లో, విరాగివై విరక్తిన్ నీ మనము నందినన్, నిర్లిప్తతను చేసిన కర్మల ఫలమంతన్ మీకు అందదు సాక్షాత్ శ్రీమన్నారాయణుండే కర్తయై స్వీకరించి మోక్షంబిచ్చున్....!
153.	రక్తిం జేసిన కర్మ ఫలమున్, నిరాసక్తతన్ చేసిన ఫలమున్ - ఒక పగిదిగ నిచ్చు ఫలంబులన్ మొక్షాపేక్ష రహితుండవై - సర్వము జగన్నాథుడంచు నాపై నిడి చేసేటి కర్మలకున్ జగన్నాథుండనై నీ జీవిత రథంబున్ నడిపింతున్....!
154.	ఇచ్చిన పుచ్చుకొనుట అనాది పురుషునుండియె వచ్చి నందుకే — నీకు నచ్చినందుకే నాకు పిడికెడు ధాన్యమున్ ముష్టిగ పెట్టిన పుట్ల కొలది మీ గాదెల నింపుదునంచు ఆశన్ వ్యాపారముల్ చేతురు, నరుల మానసముల్ నాకు తెలియదే...?
155.	మీ చేతలకు వాతలు పెట్టినట్లు చేసెద చెప్పి చూపింప నాకు పనియేమన్న..ఫలాపేక్ష రహితుండవై మీ మీ పనుల్ మీ ధర్మముల్ భగవదర్పితమంచు చేయుడి..మరొక్కమారు చెప్పెద ధర్మమున్ జగతి నడిపించుటకై!
156.	దేవతల దేవుళ్లన్ ప్రకృతిని ఇవ్వు ఇవ్వంచు పీక్కుని తినగ పీల్చుటకు గాలైన మిగులునే సర్వదేవతల, సర్వజీవులకు సమవర్తివై ఏ పిసరంతైన పెట్టినన్, ఇంతకు పదింతలై పుణ్యఫలముల నొసగున్....!
157.	బ్రతుకు మంచమైన నాలుగు కాళ్లన్ - ధర్మంబను బలమున నిల్పిన గాదే, నీదగు బరువు భరించున్ నీ బరువు భరించ కోళ్ళున్నన్ ఆ మంచపు కోళ్లు బలియంబన నిను మోసుక యుంచుట నీ భాధ్యత సుమ్మీ....!
158.	కనుక కనుకను ధర్మమున్ పాలింప సత్ కర్మముల్ చేసితివేని ఆ ధర్మమే రక్షించు నిన్ను : ఆ ధర్మము నీవు సంరక్షింపన్ ధర్మో రక్షతి రక్షితః

(6) (16-09; పద్దెనిమిదవ రోజు)

159.	కల్పాంతరము జీవించు ఆ దేవతలకైనన్ తప్పదు కర్మానుచరణం..కాలము వెళ్ళ దారికాచి కర్మలకై పుట్టు మానవుడు కర్మల్ సేయక తప్పదు.. చేసెదవేని అవి పాపకర్మల్ గాక, అందుము ఉత్తమ జన్మ....!
160.	ఈ కల్పము సృష్టించె ప్రజాపతి, ఆ బ్రహ్మ ప్రజలను యజ్ఞకుండము సహితంబుగ యజ్ఞ యాగాదులన్, ఆ వేల్పులన్ సంతృప్తుల్ చేయుడీ అనుచున్....!
161.	ఆ దేవతల్ మీ యజ్ఞయాగాదులన్ - పూజార్చనల్ అందంగ తృప్తులై మానవ సంక్షేమము కొరకు వరంబులివ్వ మానవుల్ క్షేమంబైరి జగతిన్....!
162.	యజ్ఞమున - యజ్ఞ యాగఫలముల్ ఆయా దేవతల నైవేద్య మిడగన్ మిగులు అన్నపు రాసులన్న జ్ఞానమనుచు నల్గురు పంచుక తిన పాప సంచితముల్ కరిగి క్షేమంగనిరి....!
163.	కాలమా, ఇది ధర్మకాలము కాదు కదులుచున్నదే కలి బహుకర్కశమనుచున్ కాసుల కనగ యజ్ఞం బవును కన్నపిల్లలకు కడుపున పెట్ట అది యొక యాగమే....!
164.	అగమా బ్రతుకు - అర్థంబులు లేక - ఆ ఆథానికై వేలు అహంకారపు పనుల్ అన్యాయార్జితముల్ పాపముల్ - మూసి, మూటలు మోసి సంపాదించిరే....!
165.	యజ్ఞంబేల? యాగంబేల? యాగఫలంబునేల? ఈ లీల, ఈ నేల నేనెంత చెప్పినన్ వింతల్ కందువే గాని కనగలవే.... !
166.	నాడు దేశక్షేమంబునకై యజ్ఞయాగ ఫలంబుల్ చేసిరి రాజుల్ రోజులు రోజులు బ్రాహ్మణుల నోట బ్రహ్మ వేదమై పల్కెన్....!
167.	యజ్ఞఫలముల్ ఏ ఒక్కరున్ సార్థకత నిండ నొక్క రారగింపగన్ తమ తమ వారనకాని తామందరై అందరికిన్ అందరుగ పంచిరి దేశ సంక్షేమ క్షేమమూర్తులై....!
168.	ఈనాడున్ తమ పొట్టల నిండుట యాగంబే ! ఏ ఒక్కరిన్ ఏ ఒక్క మెతుకైనన్ పంచగ ఇచ్ఛగింతురే ..ఆనాటి పంచవేదముల్ నేర్పిన నేర్చెదరు గాక .. పంచుదురే పదిమందికి పాపముల్ గాక పంచభక్ష్య పరమాన్నముల్....!
169.	కాలము మారే ! కాలము ననుసరించి కులధర్మముల్ కార్యాచరణముల్ మారెను మారగ లేనిది ఆ మందరగిరిధారుని సృష్టి ఒక్కటె....!
170.	సుంతైనన్ నా సుద్దుల్ చెవిన్ పెట్ట వింటి, విని సులువుగా మార్గముల్ చెప్పంగ నీ గురువుకు గురువౌ సద్గురువునే - సాయినాథుని బోధనల్ విని తరించుమా....!

171.	అందాల నిండ — అన్నము వండి వార్చి అందరకు — పంచభక్ష్య పరమాన్నముల్ ఆకుల్ వేసి వడ్డించు దాతవు కమ్మని నే చెప్పగ లేదు, నీ సరియాడగ — సాయిమాతగా....!
172.	కలి ధర్మముల్ చెప్పితి, జవదాటవని నా సాయిగీతన్ కలిగిన గంజి మెతుకుల నైనన్ భగవదర్పిత మనుచున్ అగ్నికిన్, ఒక ముద్ద, అతిథికి నొక ముద్దన్....!
173.	ఆకలిగొన్న ఏ ప్రాణి - నీ ముంగిట కేతెంచిన మూడు మెతుకుల్ ముదమున పెట్టి, మిగిలిన ముద్దన్ నీ వారగించినన్ - నూరుకోట్ల యజ్ఞ ఫలంబున్ వచ్చునే....!
174.	వచ్చెదవేల నీకిచ్చగింపని పలుకు - నే చెప్పితి ననుచు ఆ కటకట నీ పంటికింద పలుగు రాయింగొరక - పంటికి కొరుకుడు పడని సత్యముల్ - చేయగాని అసాధారణత చెప్పితినని ఏడ్చెదవేల...?
175.	నీ పాప సంచితముల్ కరుగంగ కలిన్, ఆకలిన్ పడ కరగని పాపముల్ కాక, మరికొన్ని కర్మములపడ నీ జన్మల్ - తరించు లేక తరతరముల్ వెనుకకు పడిపోవుదంచున్ తరలించన్ తేలిక మార్గము చెప్పితి....!
176.	తల ఊచుట కాదు, తల వంచి నీ తప్పున్ - విప్పిచెప్పితివేని తక్కువ చేయన్ తరించు మార్గము మరింత కరతలామలకముగ - మథించి చెప్పెద, నెచ్చెలి వంచున్....!
177.	పుణ్యము చేయకున్నన్, మీ పుట్టుక ధన్యత నొంద మార్గముల్ మరి చెప్పెద లోకువ చేయనంటివేని పుట్టిన నాటినుండి కర్మసన్యాసి వవుదువేని..నీ కర్మల్ కరుగుటే గాక కాంచంగలవు ఆ కమలాకాంతున్....!
178.	ఏ కర్మల ఆసక్తి లేక ఆ కర్మ ఫలంబులకు ఆ విధాతన్ కర్తగ చేసి ధర్మంబుల చేసితి వేని జననామోదితుడవై జన్మము తరియింప తేలిక మార్గమా....!
179.	జ్ఞానివనుచు అహంకరించి అజ్ఞానమున ఏ కర్మల సేయక .. ఆ ఇంద్రియముల విషయభోగ వాసనల అంటగనీక అంటగట్టినన్ అవుదువే అసలైన అహంకారివిన్....!
180.	జ్ఞానివటంచు — గడ్డంబులు పెంచి అన్నంబులు మాని — ఆడంబరమున డప్పులు కొట్టుకొనంగ కావే నాటికి జ్ఞానివి — కావవి జ్ఞానమార్గముల్....!
181.	పైపైకి నీ వాంఛల నణచి ఆ యతి వేషముల్ వేసిన కర్మంబుల పడ్డ నీ శరీరము కర్మంబున కరగదీయగ లేక కర్మమై నిలుచు, ధర్మము గాదే....!
182.	కట్టిన నీ ఇంద్రియములు మనసును ఆకట్టగలేవే ! ప్రతి క్షణమున్ దరికిన్ చేరగలేని ఆ విషయ సౌఖ్యములకై పరితపించు గాదే....!

183.	నీ మనంబు ఆ మదన మోహనునిపై నుంచుమా, ఏ క్షణమైనన్ అజ్ఞానము కమ్మిన ఆ జీవుడు నీ కాయంబున జొచ్చి, కామితముల్ తీర్చ కొనంగ నెంచు, నీ కర్మల్ కట్టంగట్ట, ఆ జీవుని నోటంగట్ట మనసున్ పెట్టంగ నేర్తువే....!
184.	కనకన్ అద్దమునకు మకిలిపట్టని రీతిన్ మనసుకు వాంఛల ఆసక్తి పెంచక నిరాసక్తిన కర్మల సేయుము ఏ కర్మలున్....!
185.	కనుకన్ జ్ఞానయోగ మార్గము కంటెన్ నిరాసక్తతన్ కర్మయోగ మార్గములే మిన్న ఎన్నన్ నీ వంటికి సరిపడు సులభతర ప్రయోగముల్....!
186.	నీ సుందర సుమనోహర వనమందు ఏకాంతతను ముక్కు మూసుకున్న మునివైనన్ నీ నాసిక అఘ్రాణించు ఆయా సౌరభముల్ మనసు నా మనోమోహిని పాదాక్రాంత సేతువేమి, అట్టడివిన, చిట్టడివిన, గండశిలలున్, కొండ శిఖరముల నదీనద తరంగంబులన్, సమస్త ప్రదేశములన్ ఆ వంశీమోహనుని మురళీ రవంబుల్ విన్పించినన్ మనమంత పరవశము కావింతునే....!

ౠ ౠ ౠ